

ALPARSLAN'IN AKINCISI

ALPEREN

ESRARENGİZ BİLGİN

İSMAİL BİLGİN

ESRARENGİZ BİLGİN

Yayın Yönetmeni Savaş Özdemir
Proje Editörü Gökçen Yüksel Karaca
Editör Arzu Demir
Kapak Tasarımı Sefer Koçan
İç Tasarım Ebrar Çiçek

2. Baskı Nisan 2018
Uluslararası Seri No ISBN: 978-605-08-2195-6

TİMAŞ YAYINLARI

Adres Cağaloğlu, Alemdar Mah. Alay Köşkü Cad. No:5
Fatih/İstanbul
Telefon (0212) 511 24 24
Posta P.K. 50 Sirkeci/İstanbul
E-posta bilgi@genctimas.com

Baskı ve Cilt Matsis Matbaacılık
Sertifika No 20706
Adres Tevfikbey Mahallesi Dr. Ali Demir Caddesi NO:51
Sefaköy/ İstanbul
Tel (0212) 624 21 11

GENÇ TİMAŞ YAYINLARI / 3978
T ALPARSLAN'IN AKINCISI / 10
TİMAŞ RAF: 10+ Roman Öykü

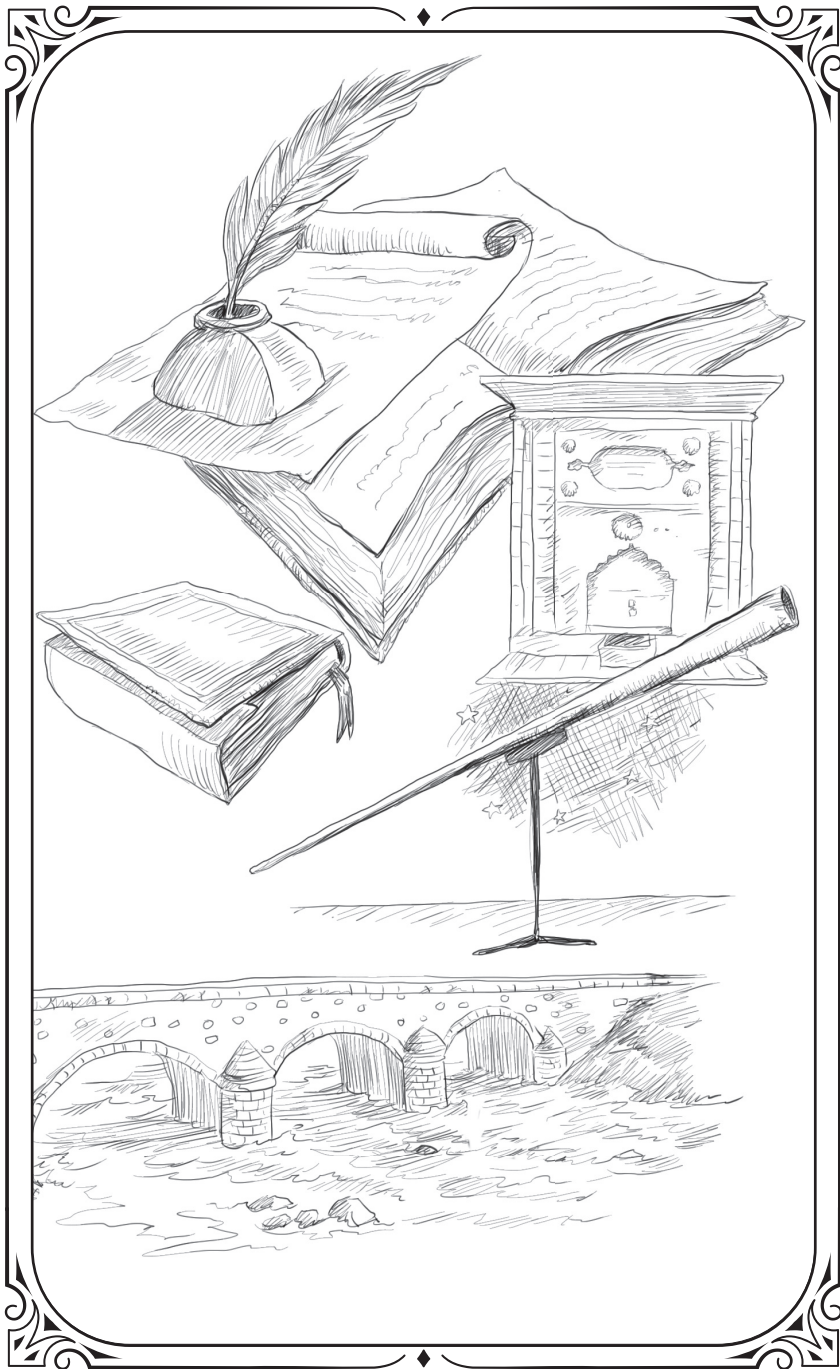
KÜLTÜR BAKANLIĞI YAYINCILIK SERTİFİKA NO: 12364

© 2014 Eserin her hakkı anlaşmalı olarak Timaş Basım Ticaret ve Sanayi Anonim Şirketi'ne aittir. İzinsiz yayınlanamaz. Kaynak gösterilerek alıntı yapılabilir.

BİLGİNLER ÜLKESİ

Rey şehrindeki Selçuklu sarayında, Sultan Alparslan ile veziri Nizamü'l-Mülk son zamanlardaki devlet işlerini görüşmüşlerdi. Sultan çok takdir ettiği ve başarılı bulduğu veziriyle fikir alışverişinde bulunmayı hiç ihmal etmezdi. “Selçuklu Devleti ile Türk-İslam dünyasını daha ileriye ve iyiye nasıl götürürüz?” diye çalışıyorlardı.

Malazgirt Zaferi'nden sonra artık Anadolu'nun kapısı açılmıştı. Bundan sonra Sultan Alparslan, kılıcıyla fethettiği yerleri, kalemle güçlendirmek niyetindeydi. Yani bilim, sanat ve kültürle yeniden inşa etmek arzusundaydı. Medreseler, kütüphaneler, rasathaneler, kervansaraylar inşa ettiriyordu.

Selçuklu Sultanı, bir ülkenin kalkınmasında bilginlerin çok önemli olduğunu düşünüyordu. Topraklarında daha çok bilgin yaşasın istiyordu. Ününü duyduğu büyük bilginleri ülkesine davet ediyor, onlara her türlü çalışma imkânını sunuyordu. Bilginler, Selçuklu kervansaraylarında istedikleri kadar kalıyor ve hiçbir ücret ödemiyorlardı. Onların giderlerini Sultan Alparslan devlet bütçesinden karşılıyordu. Bu konuda hiçbir kısıtlama getirmiyordu. Karşılığında ise onlardan görev öğrenci yetiştirmelerini istiyordu.

Nerede nadir bulunan bir kitap olduğu duyulsa Sultan, onu ya aldırıyor ya da bir kopyasını büyük paralar karşılığında yazdırıyordu. Sonra söz konusu bu kitapların çoğaltılmasını sağlayarak ülkesindeki kütüphanelere gönderiyordu.

Bir akşam vezir Nizamü'l-Mülk, aldığı yeni haberi Sultan'a iletti:

— Efendim duyduk ki Harezmi diyarında paha biçilmez bir astronomi kitabı varmış.

— Hemen alalım.

— Bu kitap son derece önemli ve en yeni bilgileri içerdiği için çok sıkı korunuyormuş.

— Yani?

— Bu kitabı almak için pek çok altın teklif ettim ama satmadılar efendim.

— Bařarana dek vazgeçmeyeceğiz. Vezirim sen de iyi bilirsin ki bilgi beklemez. Bizim o kitabı derhâl elde etmemiz lazım.

— Ama efendim bu iři nasıl çözebiliriz ki?

— Bir çözüm yolu düşünmeliyiz... Mesela oraya bu işlerden anlayan, cesur bir âlimi göndersek... İلمي sayesinde, kitabı almak ya da bir kopyasını çıkarmak için kitap sahibini ikna edebilir. Biz de burada çoğaltırız Allah'ın izniyle...

— Nasıl olur bilemem ki?

— Olur olur. Siz son defa yine altın teklif edin, belki kitabı bize satarlar.

— Sanmam ama deneriz Sultanım.

— Bilgiye ulaşmak için her şeyi denemeliyiz.

Yeri gelmişken Sultan Alparslan, başka bir konuya daha parmak bastı:

— Vezirim, medreselerimizin sayısını artırmalıyız.

— Efendim, sayenizde artıyor.

— Yeterli değil! Çünkü Selçuklu Devleti büyüyecek, genişleyecek. Genişleyen topraklarımıza yeni köprüler, yollar, çeşmeler, hanlar ve kervansaraylar yapacak uzmanlar lazım. Bunları da tabii ki medreselerimiz yetiştirecek. Ayrıca ilmi araştırmalarda bulunulması için çeşitli laboratuvarlar ve gözlemevleri kurmalıyız. İlim, tükenmez bir hazinedir...

— Haklısınız efendim.

— Haritacılar, matematikçilere, kimyagerlere, hekimlere, mühendislere ihtiyacımız çok.

— Kervansarayları dolaşın, bu konularda uzman olanları davet edin. Medreselerde çalışsınlar. Her türlü ihtiyaçlarını biz görelim.

— Zaten görmeye çalışıyoruz.

— Yeterli değil, desteklediğimiz bilginlerin sayısı daima artmalı. Büyük bir devlet olacağız. Büyük devletin ihtiyaçları da büyük olur... Hem sen demez miydin daima büyük düşünelim diye?

— Derdim efendim, hâlâ da derim... Büyük millet olmak istiyorsak büyük düşünmeliyiz.

— Haklısın.

Veziriyle görüşmesi biten Sultan Alparslan, odasına giderken yeni bir el yazması kitabı yanına aldı. Okumak için odasına çekildi.

Vezir Nizamü'l-Mülk ise yarım kalan bazı hesapları gözden geçirmek üzere hazine odasına gitti. Kervansaraylar için yapılan harcamaları hesaplayacaktı.

SİMYACI

Selçuklu başkenti Rey şehrine, orta yaşlarda bir adam girdi. Uzun bir yoldan geldiği, kendisinin ve atının yorgunluğundan belli oluyordu. Adam, atının sırtındaki heybelerin içine pek çok kitap yerleştirmişti. Matematik, coğrafya, kimya ile ilgili kalın kalın kitapları sıkı sıkı örtmüştü. Güneşten, rüzgârdan, yağmurdan zarar görsünler istemiyordu. Onlara gözü gibi bakıyordu.

Yabancı adam, dikkatlice etrafına bakındı. “Offf! Çok yoruldum. Yükümüz de ağır... Bir de Alparslan’ın ülkesinde bilgine değer verilir derler. Bunca gündür yol alırım ama bir kervansaraya denk gelmedim? Biraz mola verip dinlensem mi?” diye düşünürken bir

kervansaray gördü. Bu duruma çok sevindi: “İşte bir kervansaray! Oh! Nihayet dinleneceğim...”

Atını hızlandıran adam biraz sonra kervansarayın geniş avlusuna girdi. Kervansaray görevlileri, kendisini karşıladı:

— Hoş geldiniz... Yolcu musun? Bilgin mi?

— Simyacıyım.

— Buyurun efendim, kervansarayımızın her türlü imkânı hizmetinizdedir. Biz de emrinizdeyiz. İsteddiğiniz kadar kalabilirsiniz.

— Kitaplarım heybelerde...

— Efendim, onları hiç merak etmeyin. Siz zahmet etmeyin, biz taşırız.

— Sağ olun.

— Karnınız aç mıdır?

— Açım ama en önemlisi yorgunum. Odamda dinlenmek isterim.

— Elbette... Buyurun, size odanızı göstereyim.

Adam vakit kaybetmeden odasına çıktı. Heybelerini getirip odanın içine bıraktılar. Daha kapı kapanır kapanmaz heybenin birinden bir şişe çıkardı. Bu şişenin her tarafını kontrol etti. “Oh neyse ki kırılmadan buraya kadar getirebildim.” diye düşündü. Çünkü içindeki altın suyu çok işine yarayacaktı. Şişeyi okşayıp yeniden yerine koydu.